

UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRONOMICE
ȘI MEDICINA VETERINARĂ BUCUREȘTI
Facultatea de Horticultura

**Studiul condițiilor economice și legislative
în cazul privatizării societăților comerciale cu profil
viti –vinicol având capital majoritar de stat**

Indrumatori :

Prof.Dr.Ing. Milu OSLOBEANU

Prof.Dr.Ing. Viorel STOIAN

Doctorand:
Ing.Jurist Cătălin GALAN

-Bucuresti,2005-

CUPRINS :

Cap. 1 : Cadrul legislativ.

Subcap. 1.1. : Istoricul și caracteristicile legislației agricole românești.

Partea I : Caracteristicile legislative ale perioadei antice în Spațiul Carpato-Danubiano-Pontic.

- A) Structurile Daciei prestatale și ale Statului Centralizat Dac
- B) Structurile Daciei Romane
- C) Structurile Daciei post – romane (271 e.n. – sec. VIII)

Partea a II-a : Caracteristicile legislative ale evului mediu în țările române.

- A) Evul mediu timpuriu
- B) Evul mediu dezvoltat (1300 – 1711 e.n.)
- C) Perioada evului mediu întârziat (1711 – 1858 e.n.)

Partea a III-a : Caracteristicile legislative ale României moderne.

- A) Perioada 1859–1865.
- B) Perioada 1866–1918.
- C) Perioada 1918-1944.

Partea a IV-a : Caracteristicile legislative ale României socialiste.

- A) Perioada 1945-1962.
- B) Perioada 1962-1990.

Subcap. 1.2. : Prevederile legislației agricole românești și evoluția sectorului viti-vinicol în perioada 1990-2004.

Subcap. 1.3. : Cerințele legislației viti-vinicole europene în condițiile preaderării României la Uniunea Europeană.

Cap. 2 : Agenția Domeniilor Statului, factor determinant în privatizarea societăților comerciale cu profil viti-vinicol având capital majoritar de stat.

Subcap. 2.1. : Scurt istoric al domeniilor statului.

- A) Perioada 1830-1917.
- B) Perioada 1918-1944. Înființarea și funcționarea Regiei Publice a Exploatărilor Agricole și Zootehnice (R.E.A.Z.)
- C) Perioada 1945-1989.
- D) Perioada 1990-2000.

Subcap. 2.2. : Înființarea, performanțele și activitatea Agenției Domeniilor Statului în perioada 2000 – 2004.

Subcap. 2.3. : Contribuția Agenției Domeniilor Statului la îndeplinirea condițiilor de preaderare a României la Uniunea Europeană.

Cap. 3 : Analiza modului de privatizare a trei societăți comerciale cu profil viti-vinicol având capital majoritar de stat (studiu de caz).

- S.C. Agrober Berzovia S.A., județul Caras Severin.
- S.C. Piatra Ostrov S.A., județul Tulcea.
- S.C. Agroindustrială Corcova S.A., județul Mehedinți.

Cap. 4 : Concluzii.

Bibliografie.

Capitolul 1 : CADRUL LEGISLATIV

Subcap. 1.1. : Istoricul și caracteristicile legislației agricole românești.

Partea I : Caracteristicile legislative ale perioadei antice în Spațiul Carpato-danubiano-pontic.

A) STRUCTURILE DACIEI PRESTATALE SI ALE STATULUI CENTRALIZAT DAC

Conform scrierilor antice, locuitorii spațiului Carpato-danubiano-pontic făceau parte din grupul etnic al tracilor care, în opinia lui Herodot, erau la acea vreme, „... neamul cel mai numeros, după cel al indienilor”.

Descoperirile arheologice ne arată că tracii au trăit și au creat o strălucită civilizație în spațiul cuprins între : Marea Egee la sud, zona Pripetului la nord, Dunărea Panonică la vest și zona Bugului la est.

Din grupul etnic al tracilor făceau parte și locuitorii spațiului Carpato-danubiano-pontic, numiți *geți* de către istoricii greci și *daci* de către istoricii romani, prezența acestora fiind menționată încă din prima jumătate a mileniului I (a.C.). Geto-dacii au impresionat lumea antică prin cultura și pregătirea lor materială și spirituală deosebite, precum și prin organizarea politică superioară de care dispuneau, în comparație cu celelalte neamuri ale tracilor.¹

Istoriografia greacă și latină a transmis date prețioase, deși puține, cu privire la modul de viață al geto-dacilor raportat la nivelul de dezvoltare economică pe care l-au atins, precum și la sistemul de realizare a conducerii lor sociale. Prima informație scrisă ce a supraviețuit până în zilele noastre, cu privire la geto-daci, aparține lui Herodot care, în Istoriile sale, relatează în detaliu desfășurarea campaniei regelui perșilor Darius asupra șciților, în anul 514 î.C.² Trebuie de asemenea menționate datele transmise de istoricii Strabo și Arrian despre expediția pe care a întreprins-o Alexandru cel Mare în anul 335 a.C. la nord de Dunăre.

Din relatarea detaliată a celor doi istorici trebuie reținut faptul că : armata macedoneană a străbătut câmpii pe care *erau cultivate nesfârșite lanuri de grâu*, a avut de înfruntat armata geților formată din 4.000 de călăreți și 10.000 de pedestri și a ocupat un oraș întărit, bogat în produse meșteșugărești.³

¹ Emil Cernea, Emil Molcuț - „Istoria statului și dreptului românesc”, Casa de editură și presă „Șansa” S.R.L., București, 1992, pg. 7 ; Vasile Pârvan, „Dacia. Civilizațiile antice din țările carpato-danubiene”, București, 1967 ; M. Mușat, I. Ardeleanu, „De la statul geto-dac la statul român unitar”, București, 1983.

² Idem, pg. 8 ; Herodot - „Istorie” IV, 93.

³ Idem, pg. 8 ; Tucidide - „Războiul peloponesiac” II, 96-97 ; Arrian - „Anabasis” I, 3-4.

înmuiau în acel amestec săgețile, sabia și celelalte arme, consumau conținutul cupei⁸.

După formarea statului centralizat dac sub conducerea Regelui Burebista societatea geto-dacă traversează un proces de adâncire a stratificării sociale.

În acest sens, Dio Crisostomus, Dio Cassius și Iordanes ne spun că cei bogați erau numiți „*tarabostes*” sau „*pileati*”, pe când cei săraci erau denumiți „*comati*” sau „*capillati*”.⁹

Puterea supremă în stat era deținută de rege și marele preot, iar legile erau considerate de origine divină.

Izvoarele istorice ne furnizează date și cu privire la organizarea locală a Daciei. Deosebit de evocatoare este mărturia lui Suidas potrivit căreia în Dacia erau „unii puși mai mari peste treburile agricole, iar alții, din jurul regelui, erau împărțiți la paza cetăților. Faptul că „treburile agricole” erau dirijate prin organe specializate ale statului reprezentate la nivel central, ne indică ponderea agriculturii în viața economică a geto-dacilor, precum și controlul efectiv pe care statul îl exercita asupra acestei ramuri.¹⁰

Este de asemenea important de menționat faptul că în Dacia existau două forme de proprietate: latifundiile aristocrației și obștile teritoriale. Astfel, alături de proprietatea privată asupra pământului, vitelor și sclavilor exista și proprietatea colectivă a obștei teritoriale în care pământul era stăpânit în comun.

Plecând de la informațiile transmise de poetul Horațiu am aflat că dacii „strâng recolte obștești cu sânge” de pe „glia cea fără de hat” și că pământul obștei era împărțit în loturi, atribuite spre folosință individuală fiecărei familii pe termen de un an, în anul următor loturile fiind redistribuite în cadrul obștei, prin sistemul tragerii la sorti¹¹.

Toate aceste argumente alături de multe altele demonstrează că geto-dacii erau o populație sedentară care practica pe scară largă agricultura, meșteșugurile și schimbul de mărfuri, având ierarhii militare și structuri sociale organizate.

Din păcate instituțiile și mecanismele juridice reglementate de dreptul geto-dac nu ne sunt cunoscute în amănunt, datorită faptului că textele vechilor legi nu au ajuns până la noi.¹²

⁸ Emil Cernea, Emil Molcuț - „Istoria statului și dreptului românesc”, Casa de editură și presă „Șansa” S.R.L., București, 1992, pg. 10 ; Pomponius Mela - „Chorografia” II, 12.

⁹ Idem, pg. 12 ; Iordanes - „Getica” V, 40.

¹⁰ Idem, pg. 14 ; Iordanes - „Getica” XX, 69 ; Criton - „Getica”, 7 ; Suidas - „Lexicon” I, pg. 480, ed. Adler ; Strabon - „Geographia” VII, 3.12.

¹¹ Idem, pg. 16 ; Horațiu - „Carmina” III, 24, 9-16.

¹² Cu toate că există numeroase vestigii arheologice ce atestă așezările, cultura, obiceiurile și meșteșugurile dace, nu există până la această dată scrieri proprii care să ne familiarizeze cu sistemul legislativ dac, așa cum există despre dreptul roman de la acea vreme.